Måndagen den 21 juni 1971

STÖRSTA FOLKFESTEN I PARKEN
blev Sveriges vackraste sommartavla!

★ Sveriges vackraste sommarbild! Det var den tavla som bredde ut sig i Parken i Eskilstuna på söndagen i det som kommunalrådet Sune Gustafsson karaktäriserade som den finaste FOLKETFESTEN i ordets bästa betydelse. En tavla med 2 000 ungdomar i Sveriges samtliga folkdräkter.

★ — Aldrig tidigare har det funnits större bruk för ordet folkfest än i dag, sa' Sune Gustafsson då det brusade från 100-tals felor. Ett hav av färger slog ut som en solfjäder över Parken.

★ Var det 10 000 eller 15 000 personer i Parken? — Ja, det är svårt att säga, svarade den glade Parken-chefen Lasse Carlsson. Den snart 75-åriga Parken fick ett oförglömligt blad att foga till sin folkrörelserika historia.

★ För spelemän och folkdans är en folkrörelse med djupa rötter i den svenska folksjälen.

Med Lästringe gånglåt brusande ur fiolerna tågar här 2 000 folkdansare upp i Parken efter långmarsch genom Eskilstuna. En folkfest av färger och glädje som samlade rekordpublik i Parken.

Den är inte krigisk och ultranationalistisk som exempelvis vid de tyska landskapedagarnas brakmarschexcesser — utan smekande, öm och varm som en svensk sommarvind. Här hör man den sjunga ur violinerna ...

På lördagen dansades det i alla gathörn i Eskilstuna. Folk glömde för ett ögonblick den allt hårdare vardagens bekymmer i det f d folkhemmet. På eftermiddagen ställde Pajala-Erik näverluren åt sidan och drog fingerkrok med Smålandsbjörnen framför slottsfasaden i Sundbyholm. Ungdomarna hoppade bock och körde romerska vagnar över gräsmattorna. Ett tusental personer applåderade och hurrade.

En skinnknutte i svart skinnfodral över hela kroppen muttrade: — Här kan man inte vara för det är ju bara hemvävt... Han tog sin knutta om livet och trampade i gång fartvidundret.

Nåja, det fordras nog litet mod att klä sig i gula byxor och knätofs och blanda sig med den strömlinjeformade verkligheten, där alla avsteg är att våga... Men vem vågar omändra en speleman från Stora Tuna eller Delsbo?

På söndagen samlades Tinget till gudstjänst under Djurgårdens ekar där Örjan Blom predikade och man sjöng Den blomstertid nu kommer...

Åter ett stycke svensk tavla bredde ut sig.

En låt som dröjer kvar i musikminnets skattkammare, är Lästringe gånglåt som blev litet av signatur för tinget. Den är gedigen, ren och rak och härstammar från spelmanen Anders Andersson i Lästringe. Ett spelmansnamn som går till historien är givetvis Gustaf Wetter som gjort arrangemanget till det mest sörmländska man kan tänka sig i folkmusik — Ardalapolskan som skrevs 1850...

Den trollades fram åtskilliga gånger under Tinget, som blåstes av med näver i Parken på söndagskvällen.

I slottsvalven på Sundbyholm fick gästerna på söndagen en extratur mellan smörgåsbordet i ungersk (!) czardas. En speleman i folkdräkt från Härjedalen satte i gång den med något av Pustans fart i stråken.

Reportage kring STORTINGET:
Text: Bo Selander
Foto: Sören Lindell

— Men det är väl inte svenskt heller, sade en middagsätare.

— Nej, just det, jag skulle bara testa er litet, sade den frodige mannen och bytte fot med steklåt från Lerbo, som en gång i tiden var tradition att spela på sörmländska bondbröllop när huvudrätten serverades...

Helgen blev på något sätt också ett folkmusikens och folkkulturens stora bröllop i Eskilstuna